

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 561 Usque Ad Annum 633

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117832

§.33. Theodelinda a Schismaticis seducitur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66072](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-66072)

Sæculum VI. p̄scopum nominabat, quando Clerici
A. C. 593. Populus de Pastore eligendo dissentie-
III. ep. I. bant. Igitur Constantio in Episcopum
 Mediolanensem electo & consecrato,
 S. Gregorius eminentem Dignitatem
 gratulatur, addit paterna monita, &
 Pallium mittit. Hæc Epistola mensis
 Sept. 593. sub initium Indictionis du-
 decimæ data.

§. XXXIII.

Theolinda a Schismaticis seducitur.
Constantius, ut mos ferebat, Fidei sua
 Confessionem Papæ miserat, & quam-
 vis in ea de tribus Capitulis nulla oc-
 curreret mentio, nihilominus tres illius
 Provinciæ Episcopi in vulgus spargebant,
 quod datis litteris promisisset, se illa
 damnaturum. Istud obtendentes ab-
 jus Communione recesserunt, & Regi-
 næ Theodelindæ, ut & ipsa recedent,
 persuaserunt. Hæc ubi ad S. Grego-
 rium relata sunt, duas simul ad Con-
 stantium dedit Epistolas, primam ad I-
 psum solum directam, in qua dicit: *Nemo*
te melius scit, an inter nos de tribus Ca-
pitulis facta fuerit mentio; quamvis
Laurentius Antecessor tuus suam super
bac Quæstione Confessionem ad Sacram Se-
dem miserit, cui Viri nobilissimi & ego
inter illos, cum tunc temporis Romæ Pro-
III. ep. 2. *tor essem, subscripsimus.* Alteram, qua
Epil.

III. ep. 3.

Episcopis separatis prælegeretur; in ea Sæculum VI.
Papa iterum affirmsat, sibi & Constantio A. C. 593.
de tribus Capitulis nullam fuisse men-
tionem, & testatur coram Deo, quod
Fidem Concilii Calcedonensis servet, e-
jusque Decretis nihil demere, nihil ad-
dere audeat, omnesque, qui plus minus-
ve, quam Concilium jubeat, crederent,
anathematizat. His verbis subjungit:
*Si quis bac mea Confessione contentus non
sit, ille profecto non Concilium Calce-
donense amat, sed Ecclesiam Matrem
Nostram odit.*

S. Gregorius cum his Epistolis ter- III.ep.37.
tiam ad Constantium direxit, Reginæ
Theodelindæ reddendam; quia vero in
ea de Concilio quinto loquebatur, cre-
dedit Constantius, se consultius facturum,
si non redderet, ne scandali occasionem
Fœminæ præberet. Laudavit Constan-
tii prudentiam S. Gregorius, missaque III.ep.37.
alia Epistola, in qua recipiens quatuor
prima Concilia de quinto silet, Reginam
hortatur, ut rejecta omni mora Con-
stantio scribat, gratam sibi esse ejus Or-
dinationem significet, & ejusdem Com-
munionem amplectatur. S. Gregorius ^{Epistolæ}
datis simul ad Constantium litteris di- ^{S. Gregorii.}
cit: *Scias, oportet, Concilium Constan-
tinopolitanum, quod aliqui quintum vo-
cant, nihil definiisse, quod quatuor præce-
dentibus contrarium sit; nihil enim in eo*

Bb 2 de

Sæculum VI. de Fide actum, sed tantum de quibusdam
A. C. 593. Personis, de quibus in Concilio Calcedonensi nihil occurrit.

Postquam conditi Canones fuerunt, mota est Quæstio de illa Viris, & in ultima Actione examini subiecta. Ex his videmus, S. Gregorium Papam non plures Actiones tanquam Acta Concilii Calcedonensis recepisse, quam septem priores, quæ Definitionem Fidei & Canones complectuntur, & reliqua omnia tanquam privatorum Casas, quæ Ecclesiam Universalem non tangenterent, æstimasse.

In eadem Epistola S. Gregorius ad quosdam sibi propositos Articulos respondet. Episcopus Civesque Brixianenses postulabant, ut Constantius ipsis iuramenti fide affirmaret, se nunquam tri Capitula condemnasse. Ad istud S. Gregorius dicit: *Si Antecessor tuus ejusmodi juramentum non præstitit, illud nec te jure exigi potest; si præstitit, Fidem datam fregit, & ab Ecclesia Catholicâ separatus est, quod tamen non credo. Nvero illis, qui tibi scripserunt, scandulum des, mitte Epistolam, & in ea cum Anathematismo profitere, te Fidei Concilii Calcedonensis nihil detrahere, nec illos recipere, qui detrahunt; te omnes illos damnare, quos Concilium damnat, & omnes illos absolvere, quos Concilium absolvit. Scripsisti etiam, ipsos inde offendi,*

v. Sup. Lib.
XXVIII.
§. 22. 31.

ep. 37.

di, quod in Missa Confratrem nostrum Sæculum VI.
Joannem Episcopum Ravennatensem non A. C. 593-
nomines. Inquire, quid antiqua consue-
tudo ferat, & eam sequere; id quoque
prius exquirendum, an ipse ad Aram No-
men tuum recitet; quod si ipse non fa-
ciat, nihil est, cur tu ad recitandum No-
men ipsius tenearis. Ex his dispicimus
morem illorum temporum, ut Episcopi
Magnarum Sedium viventes ad aram
nominarentur, sicut hodie Papæ Nomen
recitamus.

§. XXXIV.

Joannes Ravennatensis reprehendi- tur.

Sancto Gregorio displicebat fastus
Joannis Episcopi Ravennatensis, qui
memor, aliquos Imperatorum in illa Civi-
tate sibi Sedem elegisse, & tunc Exar-
chorum præsentia tumidus, non solum
supra alios Episcopos, sed etiam Metro-
politanos se extollebat; cum igitur com-
perisset, quod Pallium etiam in publicis
Supplicationibus gestaret, eum hac de
causa data Epistola, quam Castorius Ec-
clesiæ Romanæ Notarius detulit, repre-
hendit. Joannes Responsoriā dedit in II. Ind. II.
speciem quidem admodum demissam, in ep. 55.
qua tamen tam consuetudinem suam ge-
standi Pallium defendit, quam quod Pres-